

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. Бяла, 28.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЯЛА в публично заседание на петнадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ъшъл Лютф. Ириева

при участието на секретаря Пенка Вл. Цанкова
като разгледа докладваното от Ъшъл Лютф. Ириева Административно
наказателно дело № 20224510200093 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази следното:

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от „Е. К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С. ,ул.“П. Е.“ №.., представлявано от прокуриста М.П. против Наказателно постановление № 18-001695 от 05.04.2022г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“- Русе, с което за нарушение на чл.62, ал.1 от КТ, на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от КТ вр. чл.415в, ал.2 от КТ, на „ЕЛИТ КОМЕРС“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв.

В жалбата се твърди, че НП е неправилно и незаконосъобразно. Моли наказателното постановление да бъде отменено изцяло поради допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, подробно изложени в жалбата, поддържани и допълнени в с.з. от процесуалния представител на жалбоподателя. Алтернативно се прави искане да бъде намален размерът на наложената санкция до законовия минимум. Претендират се разноските в производството.

Наказващият орган – Дирекция “Инспекция по труда-Русе, чрез процесуалния си представител, моли жалбата да бъде оставена без уважение, а НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура-гр.Русе, ТО-Бяла, не е изпратила представител и не е взела становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 15.12.2021г., около 11,00часа, св.Р.Р.-главен инспектор в ДИТ-Русе, съвместно със свои колеги от инспекцията и в присъствието на служители от РУ-Бяла-св.М. Др. и св.Цв.Ц. извършили проверка за спазване на трудовото законодателство по работни места на „Е. К.“ ЕООД и обект на контрол-сечище в гр.Б., местност „Отвъдие“. По разпореждане на полицейските служители, св.В.В., отговорник на обекта, събрал намиращите се на обекта лица, след което органите на ДИТ им раздали за попълване декларации по чл.402 от КТ. Въз основа на попълнена декларация от намиращата се на обекта св.Е.Д., съгласно която е дошла да види работата и е мерила дървесина с купа в сечището, с отразено работно време от 08,00 до 16,00часа, и че няма сключен трудов договор, св.Р. преценил, че Д. полага труд в обекта на контрол, без да има сключен писмен трудов договор с работодателя „Е. К.“ ЕООД, за което на 14.03.2022г. съставил АУАН на дружеството за нарушение на чл.62, ал.1, вр. чл.61, ал.1, вр. чл.1, ал.2 от КТ, по реда на чл.40, ал.2 вр.чл.43, ал.4 от ЗАНН. Преди съставяне на акта, с призовка, на осн. чл.45, ал.1 от АПК, получена от св.В. на 15.12.2021г., св.Р. изискал от дружеството допълнителни писмени доказателства, а управителя депозирал декларация от 17.12.2021г., както и допълнителни обяснения от 14.02.2022г., свързани с извършената проверка, с твърдения, че имало външни лица на обекта. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН били депозирани и писмени възражения срещу АУАН, с които се оспорват фактическите констатации в акта относно наличието на трудови правоотношения.

Изложената фактическа обстановка се установява от показанията на св.Р., св.Д., св.Ц., св.В., св.Д., АУАН, НП, декларация, обяснения, заповед, както и от останалите писмени доказателства.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съдът, при извършената служебна проверка констатира, че при съставяне на АУАН и издаването на обжалваното НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на НП само на това основание. АУАН и НП съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Правилно е посочена нарушената правна норма, а така също и санкционната норма, налице е описание на нарушението. Жалбоподателя е разбрал за какво нарушение е санкциониран още към момента на връчване на АУАН и е организирил защитата си в пълна степен, поради което правата му на защита не е нарушено.

От друга страна, обаче, от събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установява по несъмнен начин извършване на нарушение по чл.62, ал.1 от НК. На първо място липсват категорични доказателства, че

на посочената в АУАН и НП дата и място св.Д. е полагала труд за работодателя „Елит Комерс“ ЕООД, т.е. е била в трудови правоотношения с жалбоподателя, без да има сключен писмен трудов договор. Съгласно [чл. 1, ал. 2 КТ](#) отношенията по предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения и за да бъде прието, че е налице трудово правоотношение следва безспорно да бъде установено и доказано изпълнение на трудови задължения от страна на работника на определено работно място, с определено работно време, трудово възнаграждение и пр., т. е. да се установи наличие на всички елементи, определящи правоотношението като трудово. Контролните органи не са установили елементите, които да определят правоотношението като трудово. От показанията на св.Р. се установява, че лично не е възприел какви действия е извършвала към момента на проверката св.Д.. От друга страна показанията на актосъставителя са противоречиви относно обстоятелствата свързани с попълнената от св.Д. декларация. Първоначално същият твърди в показанията си, че св.Д. е била до него и сама е попълнила декларацията си, но по-надолу в показанията си сочи, че не е бил до нея при попълване на декларацията, което навежда на неубедителност на показанията му относно съществени обстоятелства за предмета на доказване. От показанията на св.Д. се установява, че е възприел св.Д. да държи метър в ръка при пристигането им на място, а св.Ц. не си спомня дали е имало жена на обекта. От показанията на св.Д. в с.з. се установява, че е била извикана от св.В. да види работата, тъй като към него момент била безработна и ако ѝ хареса да остане. Заявила е, че не познава никого, освен св.В.. Сочи, че е трябвало да мери дърветата, като ги хваща с купа. Твърди, че пробвала, но не ѝ харесала работата. Става ясно от показанията ѝ, че въпреки заявлението ѝ пред контролните органи, че е само пробно, същите я накарали да попълни декларацията, като ѝ диктували какво да пише. Показанията ѝ се потвърждават от тези на св.В., в които същият заявява, че е извикал св.Д. на обекта да види за какво става въпрос и дали ще ѝ хареса работата, като трябвало да описва дървата, както и че към момента тази работа се извършвала от едно от момчетата на обекта. Твърди, че след като видяла работата, Д. казала, че не иска да работи там, и като дошли проверяващите била седнала на тропите, а проверяващите я накарали да пише декларация, като ѝ било диктувано какво да пише. Съдът кредитира показанията на св.Д. и св.В. като непротиворечиви и взаимно допълващи се, неопровергани от останалите гласни доказателства. Те са в съответствие и със саморъчните обяснения на гърба на декларацията, в които Д. е посочила, че е дошла да види работата и е мерила дърветата с купа в сечището. От съвкупно установените факти по делото - инцидентното присъствие на обекта на св.Д. и за кратко време, за да види в какво се състои работата и да пробва извършването ѝ, фактическото ѝ извършване от друго лице на обекта, категоричното нежелание на Д. да започне такава работа, изразено още към момента на проверката-11,00 часа на 15.12.2021г. пред проверяващите и преди

това пред св.В., фактическата отдалеченост на обекта от дома ѝ и лошите метеорологични условия, препятстващи напускането на обекта без транспорт, липсата на каквито и да било данни за договорки с работодателя относно изпълнявана длъжност, трудово възнаграждение, почивки и отпуски, наличието на данни за попълнена под диктовка декларация, навеждат на извод за неустановеност на елементите на съществуващо трудово правоотношение с жалбоподателя. След като не е установено св.Д. да е полагала труд по трудово правоотношение, то не са били налице и предпоставки за сключване на писмен трудов договор между нея като работник и жалбоподателя като работодател, т.е. в случая не може да се приеме, че се касае за нарушени трудови права и неизпълнение на трудови задължения по трудовото законодателство. Следователно вмененото нарушение по [чл. 62, ал. 1](#) от НК за неключване на трудов договор, в писмена форма със св.Д., преди постъпването ѝ на работа, се явява необосновано и недоказано, а издаденото НП за това нарушение незаконосъобразно и подлежащо на отмяна.

Жалбоподателя е претендирал разноски в производството съгласно представен списък в размер на 600 лева, но съгласно договора за правна защита е заплатил хонорар в размер на 500 лева, поради което счита, че има право на разноски именно в размер от 500лв. Направено е било възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от страна на процесуалния представител на АНО, което съдът счита за неоснователно. Съгласно чл.18, ал.2 вр. с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатско възнаграждение, при интерес от 2 000 лева в настоящия случай, минималното възнаграждение възлиза на 370лв. С оглед на обстоятелството, че по делото са проведени две открити съдебни заседания и са разпитани общо четирима свидетели, съдът счита, че размер от 500 лева не е прекомерен. Поради това и с оглед изхода на делото, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 500лв., които следва да се заплатят от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ – гр. София, която е юридическото лице на основание чл. 2, ал. 1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, в чиято структура се намира Д“ИТ“- Русе.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 18-001695 от 05.04.2022г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“- Русе, с което за нарушение на чл.62, ал.1 от КТ, на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от КТ вр. чл.415в, ал.2 от КТ, на „Е. К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и

адрес на управление гр.С.,ул.“П. Е.“ №., представлявано от прокуриста М.П., е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, със седалище в гр.С., бул."К. А. Д." № . да заплати на „Е. К.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.С.,ул.“П. Е.“ №., представлявано от прокуриста М.П., сумата от 500лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Русенски административен съд.

Съдия при Районен съд – Бяла: ____/п/_____